13 de setembre: Sant Joan Crisòstom, bisbe i doctor de l'Església

Text de l'Evangeli (*Mc* 4,1-10.13-20): En aquell temps, Jesús es posà altra vegada a ensenyar vora el llac. Es reuní tanta gent entorn d'Ell, que va haver de pujar en una barca. S'assegué a la barca, dintre el llac, i la gent es quedà a terra, vora l'aigua. Ell els ensenyava moltes coses en paràboles. Tot instruint-los deia: «Escolteu: Un sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí; vingueren els ocells i se la van menjar. Una altra part va caure en un terreny rocós, on hi havia poca terra, i de seguida va germinar, ja que la terra tenia poc gruix; però, quan sortí el sol, recremà la planta, i es va assecar, perquè no tenia arrels. Una altra part va caure enmig dels cards; els cards van créixer i l'ofegaren, i no va donar fruit. Però una part de les llavors va caure en terra bona, i va pujar i va créixer fins que donà fruit: unes llavors van donar el trenta, unes altres el seixanta, unes altres el cent per u». I deia: «Qui tingui orelles per a escoltar, que escolti».

I afegí: «Si no enteneu aquesta paràbola, com podreu entendre totes les altres? El sembrador sembra la Paraula. Els uns són els d'arran del camí, on és sembrada la Paraula; quan l'han escoltada, tot seguit ve Satanàs i s'enduu la Paraula sembrada en ells. Els altres són els de la llavor sembrada en un terreny rocós; així que escolten la Paraula, de seguida la reben amb alegria, però no tenen cap arrel dintre d'ells, són inconstants: tan bon punt la Paraula els porta tribulacions o persecucions, sucumbeixen tot seguit. Els altres són els de la llavor sembrada enmig dels cards; aquests són els qui escolten la Paraula, però les preocupacions d'aquest món, la seducció de les riqueses i les altres cobejances els envaeixen i arriben a ofegar-la; per això no dóna fruit. Els darrers són els de la llavor sembrada en terra bona; aquests escolten la Paraula, l'acullen i donen fruit: uns el trenta, uns altres el seixanta, uns altres el cent per u».

«El sembrador sembra la Paraula»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem la memòria d'un dels més insignes sembradors de la Paraula divina al llarg de la història de l'Església: sant Joan Crisòstom (a. 347-407), és a dir, "Joan Boca d'Or", que és precisament això el que vol dir aquest apel·latiu, per la grandesa i la sublimitat de la seva eloqüència a l'hora d'exposar la doctrina cristiana. «Un sembrador va sortir a sembrar» (Mc 4,3): tot el ministeri del Crisòstom, primer com a diaca i prevere a Antioquia i després com a bisbe a Constantinoble, fou una sembra infatigable de la Paraula de Déu a través de la qual ensenyava els continguts de les veritats de la fe.

La predicació de Joan va suscitar en els seus oients, com si fossin diferents classes de terra, reaccions molt variades: des de l'acollida i la conversió en uns, a l'oposició i el rebuig en uns altres. Especialment forta va ser la malvolença l'emperadriu Eudòxia envers el bisbe Joan a causa de la seva contínua denúncia contra el luxe que regnava a la cort imperial de Constantinoble, mentre la major part del poble vivia, sinó en la misèria, sí en una gran pobresa.

Sant Joan Crisòstom serà un dels capdavanters de la justícia evangèlica que ha establert les bases de la doctrina social de l'Església, un pastor de les perifèries, amb olor d'ovella, en paraules del Papa Francesc, que va saber transformar aquest olor en aroma del Crist. Sant Joan ensenyava als creients que trobarien el Crist en la litúrgia i en el servei als pobres: «El mateix que va dir: 'Això és el meu cos', i amb la seva paraula va fer realitat el que deia, també va afirmar: 'Vaig tenir fam i em donàreu de menjar'». I ell ho va portar a la pràctica.

«Qui tingui orelles per a escoltar, que escolti» (Mc 4,9): en l'obra d'escoltar i donar fruit ens ajudarà molt el testimoniatge d'aquells que ens han obert camí, com sant Joan Crisòstom.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «No seria necessari recórrer tant a la paraula, si les nostres obres donessin autèntic testimoni» (Sant Joan Crisòstom)

- «Sant Joan Crisòstom va reafirmar el descobriment que Déu estima a cadascú amb un amor infinit i, per això, vol la salvació de tots» (Benet XVI)

- «Per la seva Paraula, Déu parla a l'home. Per paraules, mentals o vocals, la nostra pregària pren cos. Però el més important és la presència del cor en Aquell a qui parlem en la pregària. 'Que la nostra pregària sigui escoltada no depèn de la quantitat de les paraules sinó del fervor de les nostres ànimes (St. Joan Crisòstom)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.700)